

Pi de la creu de Can Boquet

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Cruïlla de Can Boquet
Emplaçament	Al costat del punt d'informació del Parc
Alçada:	360

Coordenades:

Latitud:	41.52568
Longitud:	2.34043
UTM Est (X):	444972
UTM Nord (Y):	4597325

Classificació

Número de fitxa	08214 - 173
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08213A008000020000JM
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dl., 02/02/2015 - 01:00

Descripció

El pi pinyoner (*Pinus pinea*) de la Creu de Can Boquet té una alçada total de 16 metres, un volt de canó de 2,85 metres, un volt de soca de 3,05 metres, i una capçada perpendicular de 27 metres. Està ubicat en un marge, prop de la Creu de Can Boquet i al costat de la caseta del punt d'informació del Parc de la Serralada

Litoral. El tronc presenta una escorça de color marró rogenc, gruixuda. La capçada, tot i que té la forma característica d'una ombrel·la presenta una forma lleugerament irregular degut a la manca de poda. Aquest arbre perennifoli té unes fulles en forma d'agulla que poden arribar a mesurar fins a 20 cm de llarg, i es troben agrupades de dues en dues.

La floració d'aquesta espècie es produeix de març fins al mes de maig. El seu fruit és la pinya, de forma ovoide que pot mesurar fins a 15 x 10 centímetres. La llavor que s'hi troba a l'interior és el pinyó, molt apreciat en la cuina i les postres dels Països Catalans així com en altres indrets de la cuina mediterrània. La pinya madura a la tardor, mentre que les pinyes dels altres pins ho fan en dos anys.

Observacions:

Consta a l'Inventari del Consell Comarcal del Maresme com a arbres d'interès comarcal i local.

Història

Aquesta conífera naturalitzada en el nostre país, és de procedència mediterrània. Es pot trobar des de nivell de mar fins als 1.000 metres d'altitud. Es desenvolupa molt bé en els terrenys silícics, sobretot sorrencs o de sauló, i generalment prop del litoral.

La seva fusta no és gaire apreciada. És un combustible molt ràpid i en cas d'incendi, la resina i la pinya, permeten la propagació del foc a gran velocitat.

Bibliografia

AGUSTÍ, Miquel Fra (1617). El llibre dels secrets de l'agricultura, casa rústica y pastoral. Barcelona. Reeditat per Ed. Andana, 2007.

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres monumentals de Catalunya, 18 anys. Ed. Generalitat de Catalunya i Departament de Medi Ambient i Habitatge.

PHILIPS, Roger (1989). Los árboles. Editorial Blume. S.A. Barcelona

